

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Novo ministerstvo Francije.

Mej vsemi vladami, ki so dosihdob na Francoskem stopile v življenje, ni nobena imela tako slabega života, kakor sedanja nova vlada pod ministerskim predsednikom Rouvierom. Predno je še zagledala beli dan, predno je toliko zadihala, da bi sestavila svojo nastopno objavo, svoj program, že so njeni sovražniki prijavili interpelacijo, katera naj novemu ministerstvu prestriže kratko nit življenja. „Intransigent“, organ Rochefortov, je priobčil članek z nadpisom: „Nemško ministerstvo“. Rochefort prerešeta vsacega ministra posebe in o novem vojnem ministru generalu Ferronu prorokuje, da bode mož velik junak, ker prenašal bo klice „Živio Boulanger!“, kateri mu bodo na uho doneli pri revue 14. julija. „Ker mu bode naročeno, da mora spati, da ne sme napraviti nobene puške, če poprej tega ne dovoli Nemčija, zato se mi zdi, da bi bilo pametnije in cenejše, če bi kar vojno ministerstvo zvezali s poljedelskim ministerstvom“. „Voltaire“, stoječ kolikor toliko pod Floquetom, predsednikom zbornice, je v obliki milejši, a v stvari še odločniji proti Rouvieru. In tako se vrstijo napadi na novo vlado, še predno je svoje delo pričela. Pri takej opoziciji se je čuditi novemu predsedniku, da se je dal postaviti kabinetu na čelo in vprašanje je, kako dolgo bo zmagoval tudi ta pogum.

Ali to vprašanje ni najvažnije, druga vprašanja se usiljujejo opazujočim očem v Franciji in izven nje. Za francosko republiko pričanja se nova doba, doba resnih prememb. V štirinajstodnevni krizi, iz katere je porodilo se Rouvierovo ministerstvo, čul se je pogostem pomenljivi klic „à bas Grévy!“, klic, kojemu je ploskalo občinstvo. Predsedniku republike pa se preveč vidi radikalstva in mož išče izimnih sredstev. Prisposablja se njegov položaj s položajem Mac Mahona, ko je s konservativci šel proti Gambettovcem. Grévy stopa proti radikalcem, kakor se je Mac Mahon branil naraščajočega oportunizma. Grévy neče poklicati Clémenceau k vladi, izključuje Boulangerja in tako prvič kaže svojo voljo, se razodeva, kakor se je Mac Mahon razodel, ko je zbornici urinil ministerstvo de Broglie. Za Grevyja so vladali oportunisti, dokler

jih neso izpodkopali radikalci to pa zlasti ob volitvah 1885. leta v oktobru. Republikanci so se zvezali na to proti monarhistom in tako je v ministerstvo došla trojica Lockroy-Granet-Boulanger, radikalci, ki so odločevali tako pod Freycinetom, tako pod Gobletom. Zmernim republikancem to ni bilo po volji in Grévy je bil prvi mej njimi. Njim se je Francija videla prevojevita, Boulanger prenavaren. Na drugo stran so opazovali, da se jim v narodu krčijo pristaši; v istini tudi uspehi politike pod oportunistično formo neso bili kaj veseli, osobito je bila zmešnjava v financah jako velika. Stranka radikalcev je zato dobivala čedalje več prijateljev in od nje si je narod jel obetati boljšega gospodarstva.

Kaj je po vsem tem kazalo oportunistom, kakor napeti vse moči, da ne izgubijo svojega upliva? Radikalstva do zadnjega neso mogli spraviti iz ministerstva, a izključili so najnevarnejše osebe in jasno pokazali, da bodo odslej neizprosni in trdi. Radikalci pa se ta pot neso podali za nobeno spravo. Jasno jim je, da njihova moč narašča in da bodo zmagovali tudi brez kompromisa. Skoro nemogoče je, da bi se republikanci v zbornici hoteli sporazumeti, radikalna poslanca de Hérédia in Barbe je njih svoja stranka od sebe pahnila kot renegata, ker sta se dala pregovoriti in sta ustopila v kabinet Rouvierov. — Senat nove vlade ne more podpirati, kakor le moralno; a v zbornici ima večino republikancev proti sebi in živeti more le tako, da ničesar ne stori, ničesar ne izusti, kar ni po volji monarhistov. Tak položaj pa ni trajen za vlado republike in naposled ne kaže drugega, kakor delati za razpust zbornice. Oportunisti bodo morali to poskusiti, dasi nimajo posebnega pričakovati od novih volitev. Če propadejo oni, pade tudi Grévy. Okrepili se bosta stranki monarhistov in radikalcev, osobito radikalcev. Kakor je Ferry, vodja oportunistov, nepriljubljen narodu, tako je popularen, nedosežni general Boulanger, pod čegar zastavo se borijo radikalci. Čim bolj se mota notranji položaj republike tem brže utegne general Boulanger uporabiti občno nezadovoljstvo, dobiti vso vlado v svoje roke in tako izvrševati svoje naklepe. Le tega se boji zlasti Nemčija, to Evropo sploh zanima za hitre ministerske premembe v Franciji.

Govor poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru dne 25. maja 1887.

(Po stenografičnem zapisniku.)

(Konec.)

Čutim se dolžnega, da govorim tudi o sodnih razmerah naše sosedne dežele Koroške, ker te so tako posebne in na naše sorojake tako žalostne, da se morajo razpravljati tu pri posvetovanju justičnega proračuna. Vse neprilichnosti, o katerih sem tožil pri drugih deželah, nahajajo se na Koroškem izvanredno večji meri. — Na Koroškem se ne godi da bi se, če tudi le izjemno, pri sodiščih pisalo slovenski, čeprav je tretjina prebivalstva slovenska. Da, na Koroškem se celo redko prigodi, da bi sodnik s slovensko stranko govoril. Sodnik govori na Koroškem s slovenskimi strankami po posredovalcih, (Čujte! čujte! na desni). Kakšne baže so ti ljudje, si bom dovolil pozneje z nekolikimi besedami navesti.

Po šolskih razmerah se je na Koroškem skrbelo za to, da je tamošnji domači sodniški stan slovenščine popolnoma nevešč (Čujte! čujte! na desni). — znano je, da smo resolucijo vsprejeli, da bi se na srednjih šolah koroških slovenščina vsaj obliगतno učila, seveda samo za Slovence, — Nemcem nečemo nič usiljevati, — in vendar oskrbuje ta in taki sodniški stan sodne opravke tudi v slovenskih krajih na Koroškem.

Naj bo terorizem Rusov proti Poljakom na ruskem Poljskem hud, in še hujši na popolno iztrebljenje terorizem Nemcev proti Poljakom na pruskem Poljskem, — vendar si mislim, da celo ondi govori domači sodnik z domačim ljudstvom v njegovem jeziku, kar se pa ne nahaja na Koroškem proti Slovincem, kateri imajo vse polno ustavnih pravic in jezikovno ravnopravnost! (Čujte! čujte! na desni). Da se prikrijejo te razmere, se trdi, da nemško prebivalstvo na Koroškem neso Slovenci, — ali, ker se vendar to ne da tajiti, — zgodovina statistika in vse drugo to dokazuje, — se trdi, da njihov jezik ni pravi slovenski.

Če govorim o tem predmetu par besed, ne storim to v namenu, da bi krive nazore gospoda poslanca beljaških kmetijskih občin popravljaj, — to so že drugi gospodje poslanci anticipativno in iz-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Osemnajsto poglavje.

(Dalje.)

„Star,“ opazila je Ludvika, ki je Mabelin klubuk primerjala ter le sedaj in sedaj ujela kako besedo rečenega pogovora. „Jaz bi gospoda Dudleya ne zvala starega; saj nema čez trideset let.“

„Jaz ne poznam njegovih let,“ odgovorila je gospa Vanekarjeva, „le toliko vem, da je svoj dober humor že preživel. Ko je gospod Earle pravil nekaj o lepoti in darovih Teodora Marstona in kako lepo stanovanje je izvoljenki svojega srca napravil, in pomenljivo je pogledala Mabelo, „renčal je gospod Dudley, kot bi mu bil kdo na prste stopil. Pravim, ko bi zmeraj ne trdili, da se ni še pred nobenim altarjem priklonil in da se ne misli oženiti, mislila bi za trdno, da mu je pred leti gospodujoča krasotica odpovedala in da se sedaj še ni utolažil.

Zdi se mi, da se vrsti v vrsto ubog in ponosen; to tudi popolnem pojasnuje, zakaj je tak zbadljiv rešetar.“

„Kako, mislila sem, da gospod Dudley ljubi družbo,“ rekla je Ludvika; „saj ga povsod najdemo.“

„To je res,“ odvrnila je gospa Vanekarjeva, „pa zakaj se nahaja povsod? Da igra prijetnega v družbi in da ljudi za hrbtom opravlja. No, takega jaz zovem pravega hinavca! Na primer, vsi dobro vemo, kako se je Mabeli to zimo uklanjaj in sladkal; to vse pa, ker je mislil, da je pravi fant od fare, če je prvi mej njenimi občudovalci; sedaj pa naj ti povem, kaj je o njej rekel; in ko bilo bi le zato, da otroka prepričam, da jaz brez razloga ne govorim mnogo, kot mi Mabel pravi.“

Mabel se je pripognila ter je baje v omari nekaj iskala, ko je gospa Vanekarjeva nadaljevala:

„Govorili smo, kot sedaj povsod govore, o Francike Širokoglavke ženitvi s polkovnikom, in gospod Earle je menil, da se je kaj dobro omožila.“

„Dobro!“ rekel je gospod Dudley ponavlja besede Earlove. „To je prav navadna, popolna in zadovoljujoča udaja šegam in običajem olikane družbe. Lepota, mladost in vsi darovi in spretnosti za jedno

hišo v mestu, za jedno pristavo na kmetih, za jedno kmetško hišo v Newportu in za jeden voz o vsakem letnem času, to naj bode dobra ženitev. Za milost božjo!“

„Lehko si ne mislite,“ rekla je gospa Vanekarjeva, „kako grenak in zbadljiv je bil njegov glas. Gospod Earle, bratranec Francikin, se je nehoté za njo potegnil. Tako, gospodine Dudley, ali vi tedaj mislite, da srce nema s to rečjo nič opraviti?“

„Srce — pah!“ rekel je gospod Dudley; kaj neki ima imenitna devojka s srcem opraviti? Srce je pač zadnje, s katerim se posvetuje novijorška krasotica, ko se moži.“

„No,“ rekla sem jaz, „vzemite Mabel Vaughanovo in gospoda Marstona.“

„Gospa Vanekarjeva!“ vskliknila je Mabel, ozrši se vanjo s temnorudečim obličjem in gorečimi očmi, „kako ste mogli moje ime uplesti — — —“

„No, draga! zgodilo se je to le v priliki,“ odvrnila je gospa Vanekarjeva.

„Da, dobro, a kot ste vi z našo rodovino,“ jecljala je Mabel, „mislili bi — — —“

„Nič bi ne mislili, nego kar je res ali kar

vrstno storili, ko je gospod poslanec za Maribor mislil, da je to dvomljivo, — to namreč storim za to, ker se žalibog celo na najvišjih upravnih mestih nahajajo nazori, kakor so jih gospodje poslanci s Koroškega javili, in nam ni vse jedno, da imajo ti našo osodo odločujoči krogi jednake nazore, kakor omenjeni gospodje poslanci.

Moj materinski jezik ima pregovor, ki pravi, da se že dve najbližnji vasi v jeziku razlikujeta, čeprav le v nekaterih glasovih: „Vsaka vas ima svoj glas.“ — To raste od kraja do kraja, od dežele do dežele, to se nahaja povsod in se je o tem že govorilo.

Pri Slovencih je še ta posebnost, da so bili podložni nemškim graščinam, da v dotiko pridejo z nemškim prebivalstvom v mestih in z nemškimi uradniki.

Oni naravni razliki pridruži se še to, da so graščine, mestno prebivalstvo in nemški uradniki ljudstvu nekatere tuje besede ucepili, katere zdaj ljudstvo govori. — Če torej razvijajoči se jezik poskuša na mesto teh tujih postavljati prvotne izraze, ravna po nekem, tudi od Nemcev vsprejetem pravilu. (Tako je! na desni), katero je slučajno tudi gaslo koroškega lista „Freie Stimmen“: „Proč s tujkami!“ V tem oziru torej ni mogoče slovenskemu jeziku in njegovemu razvijanju kaj očitati. Kako neutemeljeno pa in naravnost rečeno — bedasto je trdenje, da naše kmetško ljudstvo ne razume pismenega jezika, dokazuje ne glede na vse drugo, na najneizpodbitnejši način društvo sv. Mohora, katero je po vseh slovenskih pokrajinah razširjeno.

O tem društvu se je že govorilo, vendar hočem tudi jaz nekoliko besed o njem spregovoriti, ker njegova data potrebujem za Koroško.

Društvo je šelo leta 1886 31.687 udov, vsak ud plača na leto 1 gld. in je prejel preteklo leto 6 knjig. Na Koroškem je bilo 3031 udov, ti so torej prejeli nad 18.000 knjig. Letos je poskočilo število udov na 34.800 in je pri tem narastku Koroška z nekim odstotkom udeležena. Knjige te družbe so pisane v najčistejši slovenščini in samo ob sebi se umeje, da ne drugače za koroške ude kakor za druge Slovence. Jaz torej vprašam, se-li da misliti, da si ljudstvo šteječe nekoliko čez 100.000 duš na leto 18—20.000 knjig kupi, če jih ne bere in ne razumi? (Prav dobro! na desni.) Jaz marveč trdim, da slovensko ljudstvo čuti neprimerno veliko potrebo izobraziti se v svojem slovenskem materinem jeziku, in pravo junaštvo je to, da se ljudstvo, katero se s svojim jezikom pri domačih gospodkah nikjer ne posluša, katero zaradi tega jezika zaničujejo, tako trdno drži svojega jezika. (Tako je! Čujte! na desni.) in pravim, da je barbarstvo, da se slovenskim otrokom na Koroškem zabranjuje, da bi se naučili slovenskih pismen. Gospod naučni minister je vedel na vse odgovor dati, kar se je povedalo v njegovem resoru, le razprave mojega čestitega rojaka in tovariša Kluna o koroških šolskih razmerah so ga mutastega napravile. To je zelo naravno. Svoje dobro ime kakor šolnik bi bil riskiral, če bi bil le jedno odobrujočo besedo o teh razmerah spregovoril (Istina je! na desni.) Mi Slovenci smo mu — saj se nam je očitalo — predlagali družega sekcijskega načelnika, in jaz bi prav rad Nj. prevzvi-

šenost, če bi bil navzoč, prosil, da bi že čez to poletje del prostega časa, ki ga bo imel po tem načelniku, v to porabil, da temu pedagogičnemu nestvoru na Koroškem konec stori. (Bravo! bravo! na desni.)

Vedoma ali nevedoma udajajo se celo odločilni krogi neistiniti trditvi, da so koroški Slovenci že na pol Nemci. — Pokliče se nemški škof v deželo in Slovence se reče britka beseda: Koroški Slovenci so že dovolj omikani, da razumejo nemškega škofa. (Čujte! čujte! na desni.) Uradniška mesta se od vrha do najnižje stopinje zasedajo z Nemci, slovenščine nezmožnimi. (Poslanec dr. Foregger: To ni res!) Moram konstatovati, da je za nas Slovence jako žalostna prikazen, da je bilo tej vladi usojeno, koroško uradništvo tako temeljito ponemčiti, — čeravno nosi na svojem praporu gaslo „Jednake pravice za vse“. (Čujte! na desni.) Še predno smo imeli §. 19. tem. zak. je vodil dež. sodišča predsednik pl. Schulheim pravosodne razmere na Koroškem in je že tedaj spoznal, da je nedostatek, ki se mora odpraviti in da mora biti pri deželnem sodišči v Celovci vsaj toliko slovenščine zmožnih sodnikov, da bodo mogli s slovenskimi strankami brez tolmača razpravljati.

Prišli so drugi predsedniki, druge vlade, toda še nobena ni te opravičene želje izvršila in nas Slovence jako ponižujoča prikazen je to, da celo sedanja justična uprava posebno pri zadnjih imenovanjih, ni zadostila tej opravičeni potrebi in da je imela nesrečno roko pri izvolitvi oseb, čeravno so se ji ponujali slovenščine popolnem zmožni petenti. — Vlada se je morda ravnala pri tem po ozirih na rodbinske ali druge razmere, je pa prezrla, da tem ozirom nasproti stoji pravica celoga ljudstva, da ga sodnik, ki se zanj postavi, vsaj razume. V Celovci bode se še dalje s tolmači razpravljalo, kakor doslej.

Tolmač morda zadostuje na zunaj, je navadno avskultat, toda manka mu najvažnejše lastnosti za tolmača, manka mu zanesljivega poznanja jezika, — ker ti ljudje so skozi svojo učno dobo le revne ostanke maternega jezika v sedanost rešili, — in ti ljudje so tolmači! — Da se razprave s tolmači ne vrše po postavnih pravilih, je celo umevno, če se premisli, da se razpravljanje s tolmači odveč vleče. Komaj če se opomni, da je x ali y tolmačil; da bi se pa zapisnik pisal ne le v jeziku, katerega piše sodišče, ampak tudi v jeziku stranke, oziroma da bi se njena izpovedba zabeležila v njenem jeziku, kakor veli postava, — to se celo ne prigodi. — Pa ne tolmači se le pri deželnem sodišči v Celovci, ampak tolmači se tudi pri okrajnih sodiščih na Koroškem, in to, gospoda moja, je največja rana na pravosodji koroškem. Po vednem nastavljanji nemških sodnikov ustanovila se je tam institucija, da prosto ljudstvo, naj je klicano k sodišču ali naj samovoljno tja gre, spremljajo posredovalci, kateri kakor si bodi raztolmačijo zadevo stranke sodniku.

Kdo so ti ljudje? V vsaki vasi se nahaja človek, kateri nemško lomi, — rekrutirajo se taki ljudje iz slabih dijakov, vojakov itd. Nič nimajo svojega ti ljudje, — če so kedaj kaj imeli, so to napravili, ker so nagnjeni na to, da zapravijo, kar imajo. Dajo se porabiti pri kupčijah vsake vrste,

posebno posredujejo, na živinskih sejmih. Imenujejo se mešetarji.

Tem ljudem je na Koroškem zaupano posredovanje mej slovenskim ljudstvom in gosposkami. (Čujte! čujte! na desni.) Ker nimajo disciplinarnega štatuta (Veselost na desni.), dade se uporabiti tudi od obeh strani, večkrat to stranke vedo, večkrat se pa to godi za hrbtom druge stranke.

Glede plačila (honorara) niso izbirčni, vzamejo denar, živež (veselost) in so sem ter tja zadovoljni, da se jim piti da. (Čujte! na desni.) Ti ljudje torej posredujejo! Na Koroškem se ne prigodi, kakor drugod, da bi stranka, ki v pravdi propade nasprotni stranki očitala, da je zadevo krivično povedala, da je krivo prisegla, — na Koroškem zadeva ta obdolžitev le mešetarje, oni so krivo razpravljali, oni so tako dali priliko za krivo prisego, oni se dolžijo, da so od nasprotne stranke podmiteni. Dovoljujem si pozornost vis. justične uprave obračati posebno na to, da se na Koroškem za ta posredovanja v pravdi stroški zahtevajo, da se priznava, plačujejo in ekskvirajo. (Čujte! na desni.) Pa ne le v zadevah strank, tudi v kazenskih zadevah poslužujejo se sodniki takih posredovalcev in kakih neprilik, do kakih strahovitosti to postopanje dovaja, naj Vam dokazuje slučaj, da je v neke preiskavi zaradi umora preiskovalni sodnik, potem ko je nekoliko časa sem ter tja preiskaval, na to prišel, da je tisti posredovalec, tisti mešetar, ki je mej njim in pričami tolmačil, sam storilec, sam morilec. (Čujte! čujte! na desni.) Posl. Nabergoj proti levici: Kaj porečete na to? Posl. dr. Trojan: Ali tudi to hočejo občine? Posl. dr. Foregger: Saj je lahko tudi zapriseženi tolmač morilec!

Jaz bi lahko še druge slučaje navajal, kako se pravovodje na Koroškem oskrbuje, posebno zato, ker je to zakrito vidu sedanjega voditelja pravosodja; mislim pa, da sem za pravico ljubeče in nepristranske može dovolj povedal. Obracam se do justične uprave, da ona nepremično svoje oči upira v te razmere, katere se ne dajo oporekati, še olupšati ne po nikakih poročilih, in da že takoj misli na to, kako bode te razmere zboljšala.

Meni se zdi najprimernejše, da se takoj odredi, da se mora v bodoče pri razpisavanji sodniških mest v slovenskih pokrajinah že v natečaju izrecno zahtevati znanje slovenskega jezika v govoru in pismu. — (Tako je! Prav tako! na desni.) To je le naravna terjatev. Visoka justična uprava naj si pa že sedaj pridobi temeljite vesti o jezikovnem znanji sodnikov in naj že sedaj gleda, da s premeščenji ali kakor si bodi to zboljšanje upoti.

Prej omenjena in utemeljena resolucija, katero priporočam v podporo in da se ob svojem času vsprejme, se glasi (čita):

„Vlada se pozivlja skrbeti za to, da se mora že pri imenovanji avskultantov na jezikovno sposobnost prosilcev ozir jemati in da je v nadsodiških Graškem in Tržaškem vselej ono primerno število slovenščine in za Istro hrvaščine v govoru in pismu zmožnih avskultantov, kolikor se jih potrebuje za nastavljanje na višja sodniška mesta, katera zahtevajo to jezikovno znanje.“ (Ploskanje na desni. Govorniku se čestita.)

bode neki dan res; če temu ni tako, lahko oporečeš besedam, ki se okolu govore. A dovoljite mi nadaljevati povest, in sami bodele sodili, kako Lincoln Dudley o vas misli.“

„Na primer Mabel Vaughanova in gospod Marston,“ rekla sem jaz, „oba sta mlada, zala in umovita; ali mislite, da je to zveza, pri kateri nikakoršna mičnost (romantika), nikakoršna ljubezen obeh delov ne naudaja?“

„To tudi mislim,“ rekel je pogledavši me, kot bi ga bila hudo razžalila. „Gospica Vaughanova je preveč razumna, da bi takega gizdalina ljubila.“

„In vendar, verujte mi, vzela ga bode,“ rekla sem jaz.

„Ne drznem se o tem dvomiti,“ rekel je z odločnim glasom. „Zakaj pa ne? Vse imenitne devojke so si jednake. Živé na ljubo svetu, možé se na ljubo svetu in rajše bi umrle, nego ustavile se občenemu mnenju sveta. Na ljubezen v koči ni več misliti. Drznem se trditi, da ne poznam v Novem Jorku dekleta, ki bi mogla ljubezen do lišpa žrtvovati kakemu vzvišenemu čutu; in gospica Vaughanova je zadnja, o kateri bi mislil, da bi bila

izjema od pravila. Poskusila je vse mene novošegnega življenja razen zakonske. Skoro da ne ostane na predzadnji stopinji pred vrhuncem vse sreče.“

„Mabel, to je bil dolg govor, a zapomnila sem si vsako njegovo besedo, kajti povedati sem vam hotela vse. Zagotavljam vam, bila sem vsa razjarjena, slišavši ga reči, da devojke dan danes nimajo prav nič srca. Tudi sem mu svoje prav dobro povedala; lahko trdim, da se je čutil zadetega, če prav ni ničesa odgovoril, temuč se je le na razžaljivi, kaj lični način krog in krog poklonil ter tako neskrbno odšel, kakor se je le videti moglo. Mabel, kaj mislite vi, ali je Dudleyeva sodba resnična ali ne?“

Razžaljeno srce, ponos in nevolja so se izražovali na Mabelinem obrazu.

„Gospa Vanekarjeva, jaz mislim,“ rekla je neposrednemu odgovoru se ogibaje, „jaz mislim, da je jako neprijetno biti predmet družbinemu pogovoru, in v bodoče moram prositi — —“

„O, draga moja!“ segla jej je gospa Vanekarjeva s pomirljivim glasom v besedo, „pač ni bila imenitna, velika družba, bilo je prisotnih kakih šest ali sedem oseb, in omenila sem vas in go-

spoda Marstona kot vzgled mladega para, ki se v vseh ozirih popolnoma skladata.“

„A bil je kaj neprimerno izbran vzgled,“ odgovorila je Mabel. „Jez se nikakor ne zanimam za gospoda Marstona, in želela bi, da bi me prav razumeli.“

„O, draga moja! koliko krika za nič! vskliknila je Ludvika. „Mabel, ti pa veš, če nisi še zaročena z Teodorom Marstonom, zaročiš se najbrže te dneve. Boljše se bi v našem mestu ne mogla omožiti.“

„No Ludvika, jaz res ne vem, kaj meniš, vskliknila je Mabel, in solze nevolje so jej oči zalile.

Ludvika je odgovorila le s pogledom v gospo Vanekarjevo in z nevernim smehljanjem. Ob enem je diblala ter pred zrcalom skušala nekatere stopinje novega in kaj težavnega plesa. „Vroče prihaja,“ rekla je zevaje, „oditi moram, predno bode še bolj vroče. V četrtek zjutraj lahko prideš po mene, pa rano. Radovedna sem, ali bode Francika Širokoglavka lepo igrala nalogo neveste.“

„Ludvika, počakaj malo,“ rekla je gospa Vanekarjeva, ki je vzemši senčnik in pasico ozirala se

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. junija.

Naučni minister dr. pl. Gautsch odpotoval je v Levov, kjer bode obiskal šolo in se pred vsem prepričal, kako je z naukom v nemščini. Pri tej priložnosti se bode morda tudi odločilo, če se osnuje samostojna ruska gimnazija Przemyslu.

Vlada baje namerava v kratkem razpisati dopolnilne volitve v nemških volilnih okrajih na Češkem. Nadeja se, da bode pri dopolnilnih volitvah zmagalo več vladnih privržencev, iz katerih se bode v deželnem zboru osnovala neka srednja stranka, ki se bode pred vsem ozirala na gospodarske zadeve. Vladi bodo pri volitvah s svojim uplivom pomagali veleposestniki.

Moravski deželni odbor je sklenil Šromov predlog o spremembi volilnega reda za deželni zbor letos zopet predložiti deželnemu zboru, ker lani ta stvar ni bila prišla na vrsto.

Več **galiških** Rusov, zlasti kmetov, moralo se je pred poročnim sodiščem v Samboru zagovarjati zaradi Rusom prijaznih agitacij. Sodišče je vse oprostilo.

Vnanje države.

Ruski listi pišejo, da je vest o **shodu treh cesarjev** izmišljena. Rusija se sedaj ne mara z nikomer zvezati, zlasti z Avstrijo ne.

Črnogorski knez je bil na Dunaji obiskal grofa Kalnoky-ja in se dolgo razgovarjal z njim. Zagotavljal je nekda svoje prijateljstvo Avstriji in da jako želi, da se ohrani mir. V Vichy ostane knez tri tedne, potem se pa vrne naravnost na Cetinje.

V **grškej** zbornici je naznanil Trikupis, da bode vlada vzela 30 milijonov drahem na posodo, da bode napravila tri nove oklopnice. Ko je zbornica vse dovolila, kar je vlada zahtevala, se je zaključila.

Francosko vojno ministerstvo je zaukazalo, da se pospeši izdelovanje novih pušk. V ministerskem sovetu je vojni minister nekda sprožil vprašanje, če ne bi bilo umestno, da bi Francozi ostavili Tonking, ker jih tam čakajo še velike težave in se sploh ne ve, kaj bode še s to deželo. Minister vnanjih zadev in ministerski predsednik sta mu ugovarjala. Posvetovanje o tem se je prenehalo, ne da bi se bilo kaj odločnega sklenilo.

Angleško vlado čakajo velike težave. Nevoljnost na Irskem je jako velika. Bati se je resnih izgredev. Pa tudi v Walesu se najemniki branijo še nadalje plačevati previsoko najemnino. Bili so že boji s policisti, katere je narod ometaval z gnjilimi jajci in kamenjem. — Na meetingu konservativcev v Walserhamptonu je Churschill hudo grajal vojno upravo in našteval velike napake. Niti vojska niti mornarica ni pripravljena za boj. Stvari se bodo še le zboljšale, ako se uvedejo radikalne reforme. Kako naj bi se reformovalo, tega še ni hotel razkladati, ampak bode čakal, kaj bode storilo prebivalstvo, ko je zvedelo, kako slabo je skrbjeno za varstvo države.

Da bi se Anglija in Rusija sporazumeli o **afganskem** vprašanju, ni skoro nobenega upanja. Anglija ne bode nekda nikakor privolila, da bi se razdelil Afganistan. Herat utrjujejo pod vodstvom angleških inženjerjev. Sedaj je že toliko utrjen, da se bode razmeroma majhna garnizija lahko branila več mesecev.

Na **Kitajskem** v kratkem začno graditi železnice. Osnovale se je že delniško društvo iz samih Kitajcev, ki bode zidala železnico od Kaipinških rudnikov do Tientsinskega пристanišča. Potem se bodo pa začele graditi druge železnice. Pri gradnji železnice se bode s prva najbolj oziralo na vojaške koristi.

po svojih rokočicah. „Viktorija prav nič ne bode vedela, kje sem. Ljubka, vi tedaj nečete, da bi se govorilo o vašej zaroki z gospodom Marstonom?“ rekla je Mabel na podbradek tolklaje, ko se je zadnja pripognila, da bi na tla padlo rokovico pobrala.

„Ne, nikakor in nikdar!“ rekla je Mabel z njej prav nenavadno oostrostjo.

„Oh, tega ne recite,“ odvrnila je gospa Vanekearjeva, prilizljivo, ko se je skozi duri gnjetla. „Recite Henriku, naj dojde k nam, da se o potovanju pogovorimo. Viktorija ga ima sto rečij vprašati.“

„Henrik ne potuje z nami“ rekla je Mabel naglo.

„Ne potuje z nami,“ vskliknila je gospa Vanekearjeva z žalostnim glasom, „kaj to res mislite? Vi me strašite. Medve, jaz in Viktorija sva mislili za gotovo, da z nami potuje. Kako bi se bile toli motile?“

Mabel ni odgovorila; in varana gospa je ponavljaje svojo tožbo, zapustila sobo z besedami: „Varala sem se; Henrik ne potuje; kaj pač Viktorija poreče?“

(Dalje prih.)

Dopisi.

La Litijeskega šol. okraja 5. junija [Izv. dop.] Dne 31. maja je bila v Litiji letna učiteljska skupščina, katere se je udeležilo le 25 učiteljskih močij, kajti troje učiteljskih mest je izpraznjenih a pet gospodov je vsled bolezni izostalo.

Ob 9. uri otvoril je c. kr. nadzornik baron Taufferer skupščino ter imenoval svojim namestnikom g. J. Škrbinca in zapisnikarjema pa g. M. Janežiča in gđc. Demšarjevo. Ko je g. nadzornik napravil nekaj opazek glede šolstva in prebral nekatere važne ukaze, prešlo se je k raznim referatom.

Prva je imela praktično vajo v računstvu gđc. Malec z učenci nežnega oddelka. Tej vaji pa je sledil referat g. Toman, namreč popis Litijeskega šol. okraja po podatkih, katere je prejel vsled tega od raznih šolskih vodstev. Ker se mu taki podatki neso pravočasno doposlali, govoril je le o razvitku šolstva tega okraja. Želeli bi, da bi g. Toman svoj referat priobčil v kakem šol. listu. Dalje je govoril obširno g. Cepuder v vrboreji, za katero so se vsi gg. prav dobro zanimali. Le žal, da se v tako kratkem času človek ne more dovolj poučiti o kakaj neznanem mu stvari, da bi imel od nje baš vidne koristi.

Sicer je pa upati, da se bode dala gg. učiteljem prilika, da se temeljito pouče o vrboreji, kadar se otvori že objubljena obrtna šola. Po končanih referatih vršili so se zopet razni samostalni nasveti gg. učiteljev. Ker se taki nasveti navadno vsako leto ponavljajo in ker vsi merijo le na zboljšanje učiteljskega stanu, ter so se že večkrat po raznih šol. in drugih listih pojavljali, jih tukaj izpuščam in ne omenjam; gotovo pa bode imel slav. deželni zbor še letos z njimi opraviti.

Kar se tiče volitev v razne odbore, opaziti je bilo neke napetosti; pa bode že tudi že tukaj sčasoma bolje.

Skupščino počastil je tudi naš, za šolo jako vneti g. c. kr. okr. glavar M. Grill, kateremu se toplo zahvaljujemo, da nam vsako leto takoj po skupščini izplača ne baš prevelike dijete.

Okrog 12. ure zaključil je nadzornik skupščino s trikratnim slavaklicem na presv. vladarja, ko se je poprej še zahvalil gg. referentom za marljivo izdelane referate.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Dalje)

Tajnik gosp. Pirc poroča v imenu centralnega odbora o raznih predlogih podružnic.

Podružnica Logaška predlaga, naj bi se kmetijska družba potegovala na merodajnem mestu, da bi dobivali kmetovalci iz osrednje c. kr. gozdne drevesnice sadike zastonj. Predlog utemeljuje zastopnik podružnice g. učitelj Ribnikar jako jedrnato, na kar predlog jednoglasno obvelja.

Deželni predsednik baron Winkler izjavlja, na to, da se le s kmetijskega ministerstva dovoljenjem smejo brezplačno oddajati sadike iz osrednje gozdne drevesnice, da se pa bode potrudil, da ministerstvo tej prošnji kolikor mogoče ustreže. Podružnica Logaška (zastopnik g. Ribnikar) predlaga, da se pri premovanju govedi ozira tudi na Logatec, dosedanjí kraji, kjer se je živina premovala so preodaljeni, torej naj bi se uvrstila Postojina z Logatcem.

Tajnik Pirc opomni, da je ta predlog že razpravljal centralni odbor in sklenil predlagati, da se za premovanje živine v prihodnje ozira tudi na Logatec in to že prihodnje leto. Logaške podružnice predlog se potem vsprejme.

Podružnica Logaška predlaga, naj bi društveno glasilo „Kmetovalec“ izhajal vsako soboto, ter naj glavni odbor prosi za to svrhu deželne in državne pomoči.

Učitelj g. Ribnikar utemeljuje ta predlog najgorkeje. Kmetikemu ljudstvu treba je berila, njemu koristnega, da se odtegne od pijančevanja in igre. V tej zadevi bi strokovnjašk list, dophajajoč vsako nedeljo, storil jako mnogo, razširil bi se tudi lahko, ko bi kmetijsko ministerstvo in deželni zbor dala nekaj podpore, kajti list bi se potem lahko ceneje dajal naročnikom.

Tajnik Pirc opomni, da je tudi centralni odbor tega mnenja, da bi ugajalo večkratno izhajanje društvenega glasila, a žal, za to primanjkuje novcev. Jeden goldinar obdrži si podružnica, za drugi goldinar pa je treba dajati list. Gledal in delal pa

bode centralni odbor, da tudi glasilo kranjske kmetijske družbe dobi podporo od kmetijskega ministerstva, kakor jo dobivajo drugi slovenski in italijanski listi. Potem se predlog vsprejme.

Tajnik Pirc poroča o predlogu podružnice Metliške, ki želi, da se jej pošlje muricodolske pasme in nasvet podružnice Rateške, katere želi, da se tudi Rateškemu okraju pomaga glede živinoreje. Zadnja želi, ali naj se da pojedinim pokrajinam plemenskega bika ali pa posameznim posestnikom, katere določi podružnica vzajemno z občino. O teh predlogih poroča centralnega odbora ud. g. Povše v jako obširnem in strokovnem govoru, ter naposled nasvetuje, da naj se kmetijske družbe občni zbor izreče, da kranjska kmetijska družba ne sme deliti bikov pojedinim pokrajinam in sicer zaradi tega ne, ker je kmetijsko ministerstvo odredilo, da se iz subvencije nakupljeni biki stavijo na prodaj za pol kupne cene. Kar se tiče v obče predloga in prošnje podružnice Metliške, nasvetuje, da občni zbor sklene, naj se naprosi deželni odbor, da predloži v prihodnjem letošnjem zasedanji deželnega zbora prenarajeno postavo o ramanji z junci za plemo. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za novo šolo za pletenje (košev in košičkov) v Kapli na Koroškem 500 gld. Kmetijska družba koroška dala je v isti namen 50 gld.

— (Drobne vesti.) Namestniški tajnik g. dr. Reinhold Rüling pl. Rudingen imenovan je okrajnim glavarjem, policijski nadkomisar dr. Anton Hochegger namestniškim tajnikom na Koroškem, — Ordinarijem v deželni bolnici v Brežicah imenovan je g. dr. M. Zidarič. — V Trbiži se je samostojna brzojavna postaja opustila ter združila s poštnim uradom.

— (G. Anton Jaklič), kaplan na Vrhniki, imenovan je vojaškim kaplanom druge vrste, ter pojde te dni na svoje novo mesto v Inomost.

— (Na Viči) izvoljen je županom g. Ernst Ločnikar, tovarnar in posestnik, svetniki pa gg.: Andrej Mečesnov, Jos. Lavrič in Fran Sojar, vsi posestniki na Viči.

— (Pešpolk št. 97, kralj Milan I.) bode po vojaških vajah premeščen iz Pulja v Gorico, na njegovo mesto v Pulj pride pešpolk št. 61 iz Trsta.

— (Vodnikov spomenik.) Jutri v sredo, dne 8. junija ob 5. uri popoldne bode se na Valvazorjevem trgu pred gimnazijo vzpostavila Vodnikovega spomenika „šablona“. Šablona, v naravni velikosti iz desak sestavljena, postavi se na ogled zategadelj, da se bode videlo, bode li spomenik v nameravanih dimenzijah dovolj visok in kako bi pristoval Valvazorjevemu trgu.

— („Ljudska kuhinja“) ima v petek dne 10. t. m. ob 6. uri zvečer v starega strelišča prostorih izreden občni zbor, kateremu se bodo predložila prenarajena pravila. Ker je „Ljudska kuhinja“ za učečo se mladino jako važen zavod, vabi načelnštvo vse prijatelje dijakov, da se tega zbora in eventualno tudi debate udeleže. „Ljudske kuhinje“ upravní odbor sestavljen je sedaj tako: Stotnik H. Hübschmann načelnik, A. Dreise namestnik, K. Lahajner ekonom, dr. Stare tajnik, pristav A. Mayer blagajnik.

— (Na Hrvatskem) so volilnega gibanja valovi vedno silnejši, kajti bodoči teden že prično volitve. Prva volitev bode v Veliki Gorici. Intenzivnost volilnega gibanja javlja se nam s tem, da opozicijskih listov „Obzor“, „Hrvatska“ in „Agrarmer Tagblatt“ skoro redno ne dobivamo, ker so navadno vsi trije zaplenjeni. Druge izdaje imajo pa mnogo deviško belih prostorov, posvečenih vladni agitaciji, ki ne dopušča, da bi njej nepovoljni podatki in dokazi vladnega pritiska in kortsčevanja prodrli v javnost. Volilna borba bo ljuta in na več krajih so že vojaki nameščeni.

— (Pri Brežicah) našli so dne 3. t. m. truplo učitelja Kocelija, ki je bil dne 16. maja o polnoči pri Radečah v Savo pal.

— (Potres), o katerem se nam je v večrajšnji številki pisalo iz Trebnjega, opazovali so tudi v Laškem trgu, v Celji, v Ratečah itd. Povsod čutili so precej krepek sunek in podzemeljsko bobnenje, glede merí in časa pa se vesti ne ujemajo popolnem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. junija. „Fremdenblatt“ poizvedel od kompetentne strani: Vest tukajšnjega lista, da bi se bila povodom poslovnega izvestja za 1886 z justičnega vodje dopisom Najvišja zadovoljnost izrekla le senatnemu predsedniku in votantom najvišjega sodišča, ne pa tudi predsedniku Schmerlingu, je popolnem izmišljena.

Bruselj 7. junija. Strajki delavcev so končani.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-52)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

6. junija.

Pri stonu: Rieder iz Augsburga. — Dr. Prossnag, Mandolfo, Grossfeld, Singer, Gellussig z Dunaja. — Schönbaum iz Piseka. — Kočelj iz Novega Marofa. — Herzog, Kowarschik, Deutsch iz Gradca. — Gandini iz Rudolfovega. — Aussetz s Krškega. — Goltscher iz Smerečja. — Stieger iz Celja. — Luschar iz Ljubljane. — Hladek iz Dvora. — Gorischek iz Trate. — Janovich iz Trsta. — Skaln iz Deriša. — Wentin iz Istrije.

Pri maladi: Oreschnik, Gottscheg, Ronzoni, v. Maurigio z Dunaja. — Jakel iz Brna. — Neuman iz Pečuha. — Krenner iz Škofje Loke. — Maurec iz Meize. — Rothschild iz Smereka.

Pri bavarskem dvoru: Samide iz Starega Loga. — Krenn iz Male Gora.

Pri avstrijskem cesarji: Scherer, Wimmer z Dunaja.

Pri južnem koledvoru: Hübl od Sv. Gola. — Brauner z Dunaja. — Stocker s Prevala. — Kraft, Supanc s Kalobja.

Umrli so v Ljubljani:

5. junija: Friderika Burja, pleskarjeva hči, 15 mes., Reseljeva cesta št. 1, za božjastjo. — Antonija Černič, delavčeva hči, 10 mes., Kravja dolina št. 11, za vnetjem pluć. — Milan Breskvar, črkostavčev sin, 4 mes., Kongresni trg št. 14, za kroničnim katarom v črevih.

V deželnej bolnici:

4. junija: Janez Kastelic, črevljarski sin, pol ure, za krčem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krična v mm.
6. junija.	7. jutraj	737-80 mm.	19.6° C	sl. svz.	jas.	0-70 mm.
	2. pop.	735-72 mm.	20.4° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	737-50 mm.	14.8° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 18.8°, za 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.85	gld. 81.85
Srebrna renta	83.—	83.—
Zlata renta	112.95	112.85
5% marcna renta	97.25	97.20
Akcije narodne banke	84.6—	884.—
Kreditne akcije	288.20	286.80
London	126.95	127.05
Srebro	—	—
Napol.	10.07 1/2	10.08
C kr. cekini	5.98	5.99
Nemške marke	62.32 1/2	62.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	103	10
Ogerska papirna renta 5%	88	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	50

Zahvala.

Po dolgi in mučni bolezni pokosila nam je nemila smrt preljubljenega soproga, oziroma sina in brata, gospoda

ANDREJA VELIKANJO.

Povodom te bridke izgube izrekamo tem potom za vse nam došle pomilovajoče izraze, kakor tudi povodom sprejema njegovega dne 5. junija vsem darovateljem vencev, prijateljem in znancem, kateri so ga spremili k večnemu pokoju, posebno pa častitim gospodom pevcem za milo nagrobnico — našo presrečno zahvalo.

Ilirska Bistrica, 6. junija 1887.

(423) Žalujoči ostali.

Išče se

izprašan mašinist.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (412-3)

Št. 9544.

424-1)

Košnja v najem!

V ponedeljek 13. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1887 kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošetih v Latermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 5. dan junija 1887.

Št. 9353.

(421)

Naznanilo.

Od 19. aprila do koncem maja letos bile so pri podpisnem uradu oglašene tele izgubljene reči:

1. osem zastavnih listov in rumena prsna igla v podobi lire;
2. jeden petak;
3. 40-50 gld. denarja;
4. nova rujava jopa za dame;
5. dva petaka;
6. zlat z dvema biserjema in rudečim kamnom olupšan prstan;
7. dva petaka;
8. rujav mošnjček z zneskom 10 gld.;
9. črna denarnica z zneskom 11 gld.;
10. jeden ključ do kase;
11. črna denarnica z jednim petakom in okolu 80 kr. bakra;
12. tri goldinarje denarja zavitega v nekem koščeku bele nogovice;
13. 14 gld. denarja;
14. ročna korbica, molitvena knjiga, nekaj ključev in nekaj drobiža;
15. 6 do 8 gld.;
16. črna denarnica z neskom 7 gld. in nekaj drobiža;
17. 4 gld. denarja.

Kdor bi katero teh reči našel, opozorja se, da jo pri policijskem oddelku odda, ker bi sicer utegnil zakriviti se budodelstva goljufije po §. 201 črka c) kaz. zak. ali pa prestopka po §. 461 kaz. zak.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan junija 1887.

Naznanilo.

Od 19. aprila do koncem maja letos bile so pri podpisnem uradu naslednje najdene reči oglašene in oddane:

1. denarnica z zneskom 1 gld. 73 kr.;
2. molitvena knjiga;
3. dva ključa;
4. rudeč dežnik;
5. slovenski koledar „Popotnik“ in neko pismo;
6. srebrna, kači podobna zapestnica;
7. bela žepna ruta s črkama M. P. zaznamovana;
8. zlata broša.

Oni, kateri so te reči izgubili, pozivljajo se, naj se zanje oglašé, sicer se bodo po preteku jednega leta od denašnjega dne izročili najditeljem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 1. dan junija 1887.

(422)

Dober postranski zaslužek!

Gld. 100 do gld. 300 na mesec more pri nas prislužiti vsakdo s prodajo zakonito dovoljenih srečk na obročna plačila in to jako lahko, brez kapitala in brez rizike. Ponudbe naj se pošiljajo na Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Co., Budapest. (354-5)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-91)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mlovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinc. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Usojam se, p. n. gospodom naznanjati, da sem prevzel

gostilnico Bisterške graščine

in da bodem stregel z izvrstnimi vini, Reininghauskim pivom in dobriimi jedili po najnižji ceni. Za kegljalec tudi

kegljišče.

Priporočaje se, prosim za mnogobrojni pohod.

Z velespoštovanjem

Andrej Zajc,

(416-2)

restavratör

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., skateltelj zobnega praška 60 kr. (238-18)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.